

ФИЛОЗОФСКИ ФАКУЛТЕТ У БЕОГРАДУ

УНИВЕРЗИТЕТ У БЕОГРАДУ

Број захтева: _____

Датум: 02.06.2017. године

ВЕЋЕ НАУЧНИХ ОБЛАСТИ ДРУШТВЕНО-
ХУМАНИСТИЧКИХ НАУКА

(Назив већа научних области коме се захтев упућује)

**ПРЕДЛОГ ЗА ИЗБОР
У ЗВАЊЕ ДОЦЕНТА / ВАНРЕДНОГ ПРОФЕСОРА**
(члан 65. Закона о високом образовању)

I – ПОДАЦИ О КАНДИДАТУ ПРЕДЛОЖЕНОМ ЗА ИЗБОР У ЗВАЊЕ НАСТАВНИКА

1. Име, средње име и презиме кандидата: МИЛОШ (ОБРАД) КОВИЋ
2. Предложено звање: ВАНРЕДНИ ПРОФЕСОР
3. Ужа научна, односно уметничка област за коју се наставник бира: ОПШТА ИСТОРИЈА НОВОГ ВЕКА
4. Радни однос са пуним или непуним радним временом: ПУНО РАДНО ВРЕМЕ
5. До овог избора кандидат је био у звању: ДОЦЕНТ
у које је први пут изабран: 07.03.2007. године
за ужу научну, односно уметничку област /наставни предмет: ОПШТА ИСТОРИЈА НОВОГ ВЕКА

II - ОСНОВНИ ПОДАЦИ О ТОКУ ПОСТУПКА ИЗБОРА У ЗВАЊЕ

1. Датум истека изборног периода за који је кандидат изабран у звање: 24.03.2017. године
2. Датум и место објављивања конкурса: 21.12.2016. године, «ПОСЛОВИ»
3. Звање за које је расписан конкурс: ВАНРЕДНИ ПРОФЕСОР

**III – ПОДАЦИ О КОМИСИЈИ ЗА ПРИПРЕМУ ИЗВЕШТАЈА
И О ИЗВЕШТАЈУ**

1. Назив органа и датум именовања Комисије: ИЗБОРНО ВЕЋЕ ФИЛОЗОФСКОГ ФАКУЛТЕТА У БЕОГРАДУ, 22.12.2016. године
2. Састав Комисије за припрему реферата:

Име и презиме	Звање	Ужа научна односно уметничка област	Организација у којој је запослен
1) <u>др Душко М. Ковачевић</u>	<u>Редовни професор</u>	<u>Општа историја новог века</u>	<u>Филозофски факултет у Новом Саду</u>

Име и презиме	Звање	Ужа научна односно уметничка област	Организација у којој је запослен
2) <u>др Бранко Бешлин</u>	<u>Редовни професор</u>	<u>Општа историја новог века</u>	<u>Филозофски факултет у Новом Саду</u>
3) <u>др Душан Т. Батаковић</u>	<u>Научни саветник</u>		<u>Балканолошки институт САНУ</u>
4) <u>др Војислав Павловић</u>	<u>Виши научни сарадник</u>		<u>Балканолошки институт САНУ</u>
5) <u>др Александар Фотић</u>	<u>Ванредни професор</u>	<u>Општа историја новог века</u>	<u>Филозофски факултет у Београду</u>

3. Број пријављених кандидата на конкурс: ЈЕДАН КАНДИДАТ

4. Да ли је било издвојених мишљења чланова комисије: НЕ

5. Датум стављања извештаја на увид јавности: 30.01.2017. године

6. Начин (место) објављивања извештаја: огласна табла Филозофског факултета у Београду

7. Приговори: НЕ

IV – ДАТУМ УТВРЂИВАЊА ПРЕДЛОГА ОД СТРАНЕ ИЗБОРНОГ ВЕЋА ФАКУЛТЕТА: 01.06.2017. године

Потврђујем да је поступак утврђивања предлога за избор кандидата др Милоша Ковића у звање ванредног професора вођен у свему у складу са одредбама Закона, Статута Универзитета, Статута факултета и Правилника о начину и поступку стицања звања и заснивање радног односа наставника Универзитета у Београду.

ПОТПИС В. Д. ДЕКАНА ФАКУЛТЕТА

Проф. др Данијел Синани

Прилози:

1. Одлука изборног већа факултета о утврђивању предлога за избор у звање;
2. Реферат комисије о пријављеним кандидатима за избор у звање;
3. Сажетак реферата комисије о пријављеним кандидатима за избор у звање;
4. Доказ о непостојању правоснажне пресуде о околностима из чл. 62. ст. 4. Закона;
5. Други прилози релевантни за одлучивање (мишљење матичног факултета, приговори и слично).

Напомена: сви прилози, осим под бр. 4., се достављају и у електронској форми.

УНИВЕРЗИТЕТ У БЕОГРАДУ
ФИЛОЗОФСКИ ФАКУЛТЕТ
ДС/ВМ 05/4-02 бр. 945/1- II /4
1.6.2017. године

На основу члана 55. и 65. Закона о високом образовању («Сл. гласник РС», бр. 76/05, 97/08, 44/10, 93/12, 89/13, 99/14, 45/15 – аутентично тумачење и 68/15) и члана 238. став 2. алинеја 3. Статута, Изборно веће Филозофског факултета, на својој III ванредној седници, одржаној дана 1.6.2017. године, на предлог Комисије, донело је следећу

О Д Л У К У

Утврђује се предлог одлуке да се др Милош Ковић изабере у звање ВАНРЕДНОГ ПРОФЕСОРА за ужу научну област ОПШТА ИСТОРИЈА НОВОГ ВЕКА, на Одељењу за историју, на одређено време од пет година.

Доставити:

1x Универзитету у Београду
1x Др Милошу Ковићу
1x Одељењу за историју
1x Стручном сараднику за радне односе
1x Шефу Одсека за правне послове
1x Архиви

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА

Проф. др Данијел Синани

ИЗБОРНОМ ВЕЋУ ФИЛОЗОФСКОГ ФАКУЛТЕТА

Изборно веће Филозофског факултета изабрало нас је, на седници одржаној 22. децембра 2016. године, за чланове Комисије за припрему извештаја о кандидатима за избор у звање ВАНРЕДНОГ ПРОФЕСОРА за ужу научну област општа историја новог века, са пуним радним временом, на одређено време од пет година. На конкурс, објављен 21. децембра 2016. године у огласним новинама Националне службе за запошљавање *Послови*, пријавио се један кандидат, Милош Ковић, доцент на Филозофском факултету у Београду. После увида у материјал, Комисија подноси следећи

ИЗВЕШТАЈ

Биографски подаци

Милош Ковић је рођен 13. маја 1969. године у Шапцу, где је завршио основну школу и гимназију. За време основних студија на Одељењу за историју Филозофског факултета у Београду, као најбољи студент генерације, био је стипендиста Министарства за науку и технологију Републике Србије и Министарства просвете.

Од 1996. до 2000. године био је запослен као истраживач сарадник у Историјском институту САНУ. На Одељењу за историју Филозофског факултета у Београду запослен је од 2000. године у звању асистента-приправника, на Катедри за општу историју новог века, предмет „Општа историја новог века 2“, потом „Општа историја 19. века“. Магистарски рад, под насловом *Западноевропске политичке идеје у «Српском књижевном гласнику» (1901-1914)* одбранио је 2003. године, под менторским вођењем професора др Михаила Војводића.

На докторском усавршавању на Универзитету у Оксфорду и истраживањима на Краљичином универзитету у Кингстону налазио се у току 2004. и 2005. године. Докторску тезу *Бенџамин Дизраели и балканска политика Велике Британије (1874-1880)*, одбранио је 2006. године, под менторством професора др Михаила Војводића. Наредне године изабран је у звање доцента за ужу научну област Општа историја новог века. У исто звање реизабран је 2012. године.

Научни и стручни рад

Научни радови објављени до избора у звање доцента (до 2007)

Пре избора у звање доцента Милош Ковић је, почевши од 1997. године, објавио више оригиналних научних радова. Овде ћемо издвојити неколико најважнијих.

Неколико чланака и текстова, посвећених различитим стручним темама, кандидат је објавио у британским, италијанским и немачким часописима и монографијама. Промене у односима између Хабзбуршке монархије и Срба у периоду од 1780. па све до 1914. проучене су у синтетичком чланку „Protector, Neighbour, Enemy: the Habsburg Empire and the Serbs (1780-1914)“, штампаном у часопису *Studies in Ethnicity and Nationalism* (2005) 81-102, који објављује London School of Economics and Political Sciences. Преглед нових тема и нових методолошких приступа у српској историографији дат је у поглављу „Historiography in Serbia: Developments since 1989“, у књизи *(Re)Writing History. Historiography in Southeast Europe after Socialism*, edited by Ulf Brunnbauer, Studies on South East Europe vol. 4, Lit Verlag, Munster 2004, 277-316 (коаутори Р. Ј. Марковић и Н. Милићевић). Чланак „From Persecutors to Saviours: The Italian Occupation Forces of the Second World War in post-1989 Serbian Historiography“, штампан у часопису *Journal of Southern Europe and the Balkans*, Vol. 6, No 2, August 2004, 109-123, посвећен је променама у односу српске историографије према дуго занемариваној теми улоге италијанских окупационих трупа у спасавању Срба и Јевреја од геноцида у Независној Држави Хрватској. У чланку „Il Cossovo e la Metochia nella Seconda guerra mondiale (1941-1944)“, објављеном у часопису *CLIO, Rivista trimestrale di studi storici*, 37-1 (2001) 79-93, дат је синтетички преглед историје Косова и Метохије у Другом светском рату. Текстом „La cronologia della distruzione“, објављеним у књизи *La Serbia, la guerra, e l'Europa*, a cura di Nikša Stipčević, Milano 1999, 167-185 (коаутор: А. Вулетић), утврђена је основна хронологија разарања цивилних циљева и културних добара за време напада НАТО на СР Југославију.

Три рада објављена у овом периоду настала су као резултат истраживања током писања магистарске тезе. У саопштењу „Национални идентитет у “Српском књижевном гласнику” (1901–1914)“, објављеном у Зборнику радова са међународног научног скупа: *Национални идентитет и суверенитет у Југоисточној Европи*, Историјски институт САНУ, уредник С. Терзић, Београд 2003, 404-418, проучено је тумачење националног идентитета у најугицајнијем српском часопису у добу уочи Првог светског рата, који је, поред тога, важио за главног промотера југословенске идеје у српској култури. У раду „Политичка улога “Српског књижевног гласника” 1901-1914“, објављеном у Зборнику радова са научног скупа: *Сто година “Српског књижевног гласника”*. *Аксиолошки аспект традиције у српској књижевној периодици*, приредили С. Тутњевић и М. Недић, Београд 2003, 363-378, група

интелектуалаца, која се 1901. године окупила око *Српског књижевног гласника*, проучена је као јасно одређена политичка и друштвена група, којој ће у потоњој историји Србије и Југославије припасти веома важна улога. У саопштењу „Источно питање као културни проблем: Светислав Симић и “Српски књижевни гласник” (1901–1911)“, објављеном у Зборнику радова са међународног научног скупа: *Европа и Источно питање 1878–1923. Политичке и цивилизацијске промене*, Историјски институт САНУ, уредник С. Терзић, Београд 2001, 595–628, истражени су погледи Светислава Симића, заборављеног оснивача *Српског књижевног гласника* и *Дела* и веома утицајног политичког писца у свом времену, на Источно питање и на путеве решавања српског националног питања.

Научни радови објављени после избора у звање доцента (од 2007. године)

Одобрен и објављен универзитетски уџбеник за предмет из студијског програма факултета, односно универзитета или научна монографија из научне области за коју се бира, у периоду од избора у претходно звање: У монографији *Једини пут: Силе Антанте и одбрана Србије 1915. године* (Београд 2016, 262 стране, број словних знакова: 369.846, М 41) дата је целовита слика одбране Србије 1915. године, од напада Немачке и Аустро-Угарске на Дунаву, Сави и Дрини, преко напада Бугарске, повлачења на Косово, до тренутка у коме су српска држава, војска и цивили напустили територију Србије и кренули у егзодус преко црногорских и албанских планина. Проучени су и војни и дипломатски аспекти ових догађаја, као и свакодневна ратна искуства, краља Петра и регента Александра Карађорђевића, њихових официра и војника, српских и савезничких дипломата, новинара, чланова савезничких војних и медицинских мисија, ратних заробљеника, жена и деце из избегличких колона. Главну тему књиге представљају односи између сила Антанте и Србије очи и за време одбране Србије 1915. године. Оне су, наиме, обећавале Србији војну помоћ и на том обећању био је заснован ратни план српске Врховне команде. Србију су, потом, силе Антанте спречиле да сама себи помогне превентивним нападом на Бугарску. Британија, Француска и Русија су затим Србе оставиле без војне помоћи, на милост и немилост непријатеља. Улога сила Антанте у поразу Србије из 1915. била је, у потоњој историјској перспективи, замагљена због помоћи коју ће ове земље, заједно са Италијом, указати десеткованој српској војсци и цивилима на обалама Албаније и доцније, на Крфу и Солунском фронту. Милош Ковић је приређивач колективне монографије *Срби 1903-1914: Историја идеја* (Београд 2015, 861 страна, М 41) и аутор текстова: „Предговор“ 9-23; „Либерализам“ 153-201; „Национализам“ 202-269; „Јован Скерлић“ 536-587 (број словних знакова 407.896). Српски либерализам је у овој књизи проучен у свом успону од Светоандрејске скупштине до почетка Првог светског рата и, слично европском либерализму, као средишња политичка идеја тога доба. Кључни идеолози српског либерализма наглашавали су његову утемељеност у националним традицијама (идеје самоуправе, демократије, итд). У исто време, он је био само део европског либерализма као ширег феномена. Главни ток српског либерализма имао је, од својих почетака, демократску, леволибералну боју. Из њега су потекли не само напредњаци, него и српски радикали. Зато је и доба 1903-1914 било, како је писао Владимир Јовановић, време победе националних и демократских идеала Светоандрејских либерала и Уједињене омладине српске. И национална идеја сагледана је као део истих, у основи европских феномена. Српски национализам овога доба био је укореењен у идеји народног суверенитета и у демократској идеји. Истовремено, он је проистекао из „културних ратова“, вођених у самоодбрани од колонизаторских амбиција Аустро-Угарске. У исто време, овде су проучени путеви који су српску националну идеју водили ка југословенству, од ренановски схваћеног права на демократски, слободан избор, преко позивања на заједнички језик и словенско порекло, до поверења у моћ државе да постепено споји и етнички најразнородније групе.

Идеје демократије, либерализма и национализма представљају средишње теме политичке мисли Јована Скерлића. Ова чињеница утолико је важнија јер је Скерлић у свом времену, нарочито између 1908. и 1914, представљао оличење доминантног српског културног и политичког модела. У поглављу посвећеном Јовану Скерлићу показано је како и зашто су се Скерлићеве политичке идеје кретале од марксистичког социјализма до либералне, демократске, патриотске левнице, какву је представљала Самостална радикална странка. Истражено је и Скерлићево научно дело, нарочито његов допринос српској историји идеја и интелектуалној историји.

Књигу Милоша Ковића *Disraeli and the Eastern Question* (Oxford & New York 2011, М 11) објавио је Oxford University Press, један од највећих светских издавача за хуманистичке и друштвене науке, у британском и америчком издању. У првом делу књиге проучена су схватања британског писца, политичара и државника Бенџамина Дизраелија о комплексу политичких, стратешких и културних проблема обухваћеним појмом „Источно питање“. Дизраели је, наиме, од младости, када је путовао Балканом и Блиским истоком, до својих позних година, у својим књижевним делима и публицистичким текстовима, често писао о Балкану и о „Оријенту“. Потом је, као премијер Велике Британије, за време Велике источне кризе и Берлинског конгреса, одлучујуће утицао на судбину овог дела света. Зато су, у другом делу, исцрпно проучене његова активност и британска спољна политика у време ових догађаја. Књига је заснована на изворној грађи разноврсног порекла при чему неки од употребљених архивских фондова нису коришћени у британској и светској историографији.

Књигу *Disraeli and the Eastern Question* високо су оценили водећи британски историчари Цереми Блек (*The Slavonic and East European Review*, Vol. 90, No. 2 (April 2012), pp. 362-363) и Џонатан Пери (*Britain and the World*, Volume 5,

Issue 2, 335-337). Она је приказивана и у другим стручним часописима, цитирана је у међународној науци и ушла је у спискове литературе на водећим светским универзитетима, какав је, на пример, Универзитет Сент Ендрјуз. *Дизраели и Источно питање* (Београд 2007, М 41) је српско издање ове књиге. Ова два издања се, међутим, разликују по обиму и садржају за око 100 страница, јер су прилагођена стручним потребама светске, односно српске науке.

У овом периоду Милош Ковић је приредио још две књиге. У књизи *Гаврило Принцип: Документи и сећања* (Нови Сад и Београд 2014, 1.000 страна, М 42) сабрани су сви доступни извори о Гаврилу Принципу. У уводној студији, под насловом *Ко је био Гаврило Принцип?* (стр. 7-39), појава Принципа и Младе Босне смештена је у контекст европске историје тога доба, колонијалног режима који је Аустро-Угарска успоставила у Босни и Херцеговини и српске националне традиције.

Заједно са Миром Радојевић, Милош Ковић је уредник књиге *Русский некрополь в Белграде: Символ исторической дружбы* (Београд 2014, 374 стране. Издање на српском језику: *Руски некрополь у Београду: Знамење историјског пријатељства*, Београд 2014, 374 стране) (М 12). Писац је поглавља „Русско-сербские связи (1774-1914)“ (стр. 19-33, на српском: „Руско-српске везе 1774-1914“, стр. 19-32) у коме је приказано како су се мењали руско-српски односи у периоду од једног и по века, од Кучук-Кајнарџијског мира до избијања Првог светског рата.

Поменућемо још две књиге које је кандидат објавио у овом периоду. У књизи *Упоришта: Чланци, интервјуи и беседе* (Београд 2016, 249 страна) сабрани су његови публицистички текстови и неколико радова стручнијег карактера. *Срби у Првом светском рату*, писани коауторски са Обрадом Ковићем, (Београд 2016, 64 страна) представљају популарно писану, илустровану историју српског народа у Великом рату.

Објављена два рада из категорије М20 или пет радова из категорије М51 у периоду од последњег избора у звање из научне области за коју се бира:

У овом периоду Милош Ковић објавио је пет чланака категорије М 24. У чланку „Обмана Србије“ 1915. године: Неколико британских сведочења“, *Српска политичка мисао*, 53-3 (2016), 271-284 (М 24) показао је да нису само српски савременици тврдили да је Србија 1915. поражена због неиспуњених обећања Савезника. Слом Србије тако су видели Британци из најразличитијих друштвених слојева, од министара (Дејвид Лојд Џорџ, Едвард Карзон), преко чланова војних мисија у Србији (адмирал Ернест Трубриџ) до новинара (Клод и Алис Аскју и Гордон Гордон-Смит). Ставови адмирала Ернеста Трубриџа, команданта Британске поморске мисије у Београду, команданта луке Медове и доцинијег саветника регента Александра Карађорђевића, о узроцима пораза из 1915. поближе су испитани, на основу његових приватних дневника и званичних извештаја, у чланку „Адмирал Ернест Трубриџ: Узроци српског пораза (1915)“, *Српска политичка мисао*, 51-1 (2016), 239-251 (М 24).

Бенџамин Дизраели се, захваљујући утицајном делу Едварда Саида *Оријентализам*, сматра типичним западним „оријенталистом“, који је колонијално покораване „Истока“ оправдавао његовом тобожњом „заосталашћу“. Критичари ове књиге тврде, насупрот томе, да је Дизраели био поштовалац муслиманског Истока. У чланку „Disraeli's Orientalism Reconsidered“, *Serbian Political Thought* 1 (2016), 5-14 (М 24) Милош Ковић, међутим, указује на важне нијансе у Дизраелијевим схватањима. Он је заиста гајио поштовање према арапском Истоку, али не и према Османлијама. Његове предрасуде према балканским хришћанима и Турцима омогућавају да га, уместо „оријенталистом“, назовемо „балканистом“, у духу значења које су овом појму дале Марија Тодорова или Милица Бакић Хејден.

У чланку „Imagining the Serbs: Revisionism in the Recent Historiography of Nineteenth-century Serbian History“, *Balkanica* XLIII (2012) 335-356 (М 24) Милош Ковић је истражио узроке актуелне ревизије историје Срба у 19. веку и кључне теме на које се та ревизија односи.

На основу британске архивске грађе, у чланку „The Beginning of the 1875 Serbian Uprising in Herzegovina: The British Perspective“, *Balkanica* XLI (2010) 55-71 (М 24), Милош Ковић је указао на важну улогу Аустро-Угарске у избијању устанка у Херцеговини 1875. године, који ће довести до Велике источне кризе и судбоносне промене у односима снага на Балкану.

Чланак „Време и историја“, *Радови Филозофског факултета у Источном Сарајеву* 17 (2015) 111-123, објављен је у часопису који се налази на листи „Престижни светски часописи за поједине научне области са листе Филозофског факултета у Београду“. У њему се истражује схватање и тумачење појма времена у две најутицајније историографске школе 19. и 20. века, немачком историзму и француској школи „Анала“.

Поред набројаних, кандидат је од избора у звање доцента, објавио још неколико чланака у стручним часописима. Међу њима ћемо се осврнути на три чланка категорије М 51. „Мисија Роберта Лојд-Линдзија у Србији 1876“, *Историјски часопис* LX (2011), 377-391 посвећена је истраживању односа између филантропских удружења и британске спољне политике на примеру мисије Роберта Лојд-Линдзија у Србији 1876. У питању је, наиме, била хуманитарна мисија председника британског Црвеног крста, који је, у исто време, тесно сарађивао са владом Бендамина Дизраелија, непријатељски расположеном према тадашњој Србији. Извештаји британског конзула из Сарајева за време Хаци-Лојине побуне, уз уводни текст, објављени су под насловом „Британци и Хаци-Лојина револуција: Конзул Едвард Фримен о побуну и окупацији Сарајева 1878“, *Мешовита грађа, Miscelanea, Нова серија*, књ. XXXII (2011), 381-414. Да су водећи српски писци у експанзији Аустро-Угарске на Балкану почетком 20. века видели колонијалну «цивилизаторску мисију» показано је у чланку “Цивилизаторска мисија’ Аустроугарске на Балкану: Поглед из Београда (1901-1914)“, *Истраживања* 22 (2011), 365-379. Кандидат је у овом периоду објавио и више енциклопедијских одредница, међу којима би требало издвојити одредницу *Британско-српски односи*, Српска енциклопедија II, Матица српска, САНУ, Завод за уџбенике, Нови Сад и Београд 2011, 539-543 (М 46). Овде је дат преглед британско-српских веза од првих, раносредњовековних контаката до данашњих дана.

Један рад са међународног научног скупа објављен у целини категорије М31 или М33

У звању доцента Милош Ковић је објавио, у целини, велики број радова са међународних научних скупова, категорије М 33. Међу њима ћемо се осврнути на неколико најважнијих. У чланку “Drawing on Smaller Narrative Units”: The Image of Kosovo Albanians in the Reports of Serbian Diplomats (1889-1912)”, in *Association Internationale d’Études du Sud-Est Européen Revue*, 40-44 (2010-2014), Bucarest 2014, pp. 211-225 (М 33) реконструисана је слика Албанаца на Косову и Метохији која се стиче на основу извештаја тадашњих српских конзула из Приштине. У чланку „Павел Николаевич Милуков и сербы“ *Таврические чтения 2015. Актуальные проблемы парламентаризма: история и современность, Международная научная конференция*, под ред. А. Б. Николаева. СПб 2016. Ч. 2. С. 81 – 87 (М 33), проучени су узроци на први поглед збуњујућег неповерења, па и непријатељства између вође руских демократа Павла Миљукова и српских политичких елита које су, без изузетка, биле демократски оријентисане. У чланку „Россия и парламентаризм в Сербии (XIX век)“, *Таврические чтения 2014. Актуальные проблемы парламентаризма: история и современность. Международная научная конференция*, под ред. А. Б. Николаева: В 2-х частях. СПб. 2015. Ч. 2. С. 182-193 (М 33), истражено је зашто је аутократска Русија, почевши од средине 19. века, била важан спољнополитички ослонац српских бораца за парламентаризам и демократију, либерала и радикала. Везе између политичких идеја руских народњака и Младобосанаца проучене су у раду „Руски узор Младе Босне“ у *Србија и Русија 1814-1914-2014*, уредник М. Војводић, САНУ, Београд 2016, 145-152 (М 33).

У раду „The Peace Initiative of Sir Edward Grey and his Proposal for Austro-Hungarian Occupation of Belgrade (29-31 July 1914)”, in *The Serbs and the First World War 1914-1918*, ed. by D. R. Živojinović, SASA, Belgrade 2015, 299-307 (М 33) (српско издање: „Мировна иницијатива Едварда Греја и план аустроугарске окупације Београда (29-31. јул 1914), у *Срби и Први светски рат 1914-1918*, ур. Д. Р. Живојиновић, САНУ, Београд 2015, 377-386) испитани су порекло и разлози неуспеха иницијативе сер Едварда Греја у Јулској кризи 1914, назване *Halt in Belgrade*. По замисли британског министра иностраних послова, наиме, Аустро-Угарска је требало да, као залог, окупира Београд и можда још неке српске градове, после чега би почели мировни преговори између ње и Србије. У раду „Британско јавно мњење о Николају Велимировићу (1915-1919)“, *Зборник радова међународног научног скупа Православни свет и Први светски рат*, ур. В. Пузовић, Православни богословски факултет, Београд 2015, 402-415 (М 33), на основу британске штампе, истражено је како је тамошње јавно мњење гледало на личност и беседе Николаја Велимировића за време његове ратне и поратне мисије у Великој Британији и САД. Рад „Балкански ратови у историографији (после 1989)“, у *Први балкански рат 1912-1913: Историјски процеси и проблеми у светлости стогодишњег искуства*, САНУ, уредник М. Војводић, Београд 2015, 359-376 (М 33), посвећен је узроцима и анализи ревизије слике Балканских ратова у делу новије историографије, која их више не тумачи као ослободилачке ратове, него као један од узрока Првог светског рата и увод у масовне злочине над цивилима, који ће обележити 20. век.

Један рад са научног скупа националног значаја објављен у целини категорије М61 или М63:

У овом периоду Милош Ковић је у целини објавио неколико радова са скупова националног значаја. Међу њима су најзначајнији следећи радови.

„Две империје: Британци и Османлије (1774-1923)“, ур. М. Ђурковић, А. Раковић, *Турска: регионална сила?*, Институт за европске студије, Београд 2013, 191-204 (М 63), представља синтетички преглед односа између Британске империје и Османског царства у периоду од Кучук-Кајнарџијског до Лозанског мира. Насупрот уобичајеним представама о традиционалном савезништву Британије и Турске, овде је показано како су се ти односи мењали, при чему је овај период почео и завршио се међусобним непријатељством две државе. У чланку „Србија у борби за опстанак (1903-1914)“, ур. Ч. Попов, Д. Живојиновић и С. Г. Марковић, *Два века модерне српске дипломатије*, Балканолошки институт САНУ и Институт за европске студије, Београд 2013, 145-157 (М 63), указано је на кључне теме и правце деловања српске дипломатије у добу њеног непосредног сучељавања са балканским амбицијама Аустро-Угарске.

У раду „Чија земља, онога и вера: Вестфалски мир и Дејтонски споразум“, Зборник радова са научног скупа *Дејтонски споразум – две деценије мира и поуке за свет*, ур. С. Рапаић, Т. Кеџмановић, А. Врањеш, Институт за међународну политику и привреду, Београд 2016, 96-101 (М 63), указано је на чињеницу да је Дејтонски мир, односно Париски уговор проистекао из њега, заснован на начелима успостављеним у међународним односима још Вестфалским миром из 1648: на толеранцији и суживоту различитих конфесија и вера и на суверенитету држава и нација, без обзира на њихову величину. Није случајно то што се ова начела и ова два мировна уговора оспоравају истовремено, и то што су јавна оспоравања Вестфалског мира као темеља међународног поретка отпочела у време НАТО напада на СР Југославију 1999. године.

„Велика школа у Београду (1863-1905): Идеали и достигнућа“ у *Век и по Велике школе у Београду (1863-2013)*, ур. З. С. Мирковић и М. Миленковић, Универзитет у Београду, Филозофски факултет, Правни факултет, Београд 2014, 243-248 (М 63) је рад у коме се анализирају достигнућа Велике школе, која је већ осамдесетих година 19. века достигла ниво европских универзитета, док је, судећи по статистичким подацима, имала мање успеха у одгајању наставничког кадра које требало да смањи проценат неписмених становника Србије.

У раду „Војвода Аргајл и Источно питање“, *Тема: Академик Драгољуб Живојиновић, Митолошки зборник* 19 (2008) 129-145 (М 63) показано је да је војвода Аргајл, један од најзначајнијих британских државника викторијанског доба, тумачио Источно питање као питање основних права и слобода хришћанских поданика Османског царства. Познат као пријатељ балканских хришћана, он, међутим, у ова права и слободе није укључивао право на самоопредељење. Сматрао је, зато, да би Босна и Херцеговина требало да пређу из турских руку под власт „цивилизованације“ Аустро-Угарске.

Оцена о резултатима педагошког рада и ангажовања у развоју наставе и других делатности Факултета

Милош Ковић учествује у настави на Филозофском факултету од 2000. године. Предаје низ предмета на свим нивоима студија: на трећој и четвртој години основних студија историје, на мастер и докторским студијама историје. Држао је наставу на основним студијама студентима социологије и историје уметности. Најзначајнији предмети које Милош Ковић предаје су *Општа историја 19. века, Империје и нације у модерном свету, Међународни односи у модерном свету (крај 18-почетак 20. века), Источно питање, Историја политичких идеја (крај 18-почетак 20. века)*. У укупно 36 студентских анкета, спроведених од када је изабран у звање доцента (2007) оцењен је укупном средњом оценом 4,82.

У настави Милош Ковић блиско сарађује са студентима и прати њихово напредовање. Лично држи све семинарске вежбе и сва предавања, прегледа и оцењује све семинарске радове и колоквијуме и обавља испите. Сва његова предавања праћена су *powerpoint* презентацијама. На семинарским вежбама студенти раде са најновијом стручном литературом и пажљиво одабраним изворима.

У оквиру делатности Филозофског факултета био је представник Одељења за историју у комисији за акредитацију (2008). Био је члан више комисија за нострификацију страних диплома. Као члан комисија за пријемне испите на Одељењу за историју састављао је тестова знања (2009-2010).

Оцена о резултатима у развоју научно-наставног подмлатка (менторство или чланство у две комисије за израду докторске дисертације; учешће у комисији за одбрану три завршна рада на академским специјалистичким, односно мастер студијама)

Милош Ковић је био ментор у изради две одбрањене докторске тезе (Биљана Стојић, *Француска и Балкански ратови (1912-1913)*, одбрањена 2015; Александра Колаковић, *Француски и српски интелектуалци: сарадња и утицаји (1894-1914)*, одбрањена 2015). У овом тренутку, Милош Ковић је ментор на докторским студијама

једанаест студената: Маја Лаковић, *Гроф Николај Павлович Игњатијев и Балкан (1864-1875)*; Јована Блажић, *Московски словенски комитет и српско питање (1858-1875)*; Милан Кутлешић, *Велика Британија и Балкан (1827-1839)*; Милош Мишић, *Ангелосаксонска историографија о улози Србије у избијању Првог светског рата (1914-2014)*; Урош Татић, *Француска и Србија (1860-1868)*; Ненад Миленовић, *Царска Немачка (1871-1918) у светлу «Sonderweg» дебате*; Милош Војиновић, *Балканска политика Немачког царства (1888-1908)*; Душан Фундић, *Аустро-Угарска и обликовање Албаније (1896-1914)*; Стојанка Луџија, *Аустро-Угарска и Јевреји у Босни и Херцеговини (1878-1914)*; Радован Субић, *Аустро-Угарска и Хрвати у Босни и Херцеговини (1878-1914)*; Ања Николић, *Аустроугарска Босна и Херцеговина и британски Египат: управа, политика и култура (1908-1918)*. Милош Ковић је био члан комисије за одбрану шест докторских теза. Био је ментор у изради једанаест одбрањених мастер радова и једног одбрањеног магистарског рада. Био је члан комисије за одбрану осамнаест мастер радова и три магистарске тезе. Био је ментор у изради тридесет два одбрањена дипломска рада и члан комисије за одбрану тридесет пет дипломских радова.

Оцена о учешћу у стручним организацијама и другим делатностима од значаја за развој научне области (стручно-професионални допринос; допринос академској и широкој заједници; сарадња са другим високошколским, научноистраживачким установама, установама културе или уметности у земљи и иностранству)

Милош Ковић је члан уредништва *Зборника Матице српске за друштвене науке*, уредништва *Свезака Матице српске – серија друштвених наука*, савета часописа *Национална мисао* који издаје Институт за политичке студије, уређивачког одбора *Српског биографског речника* Матице српске, (уредник за период 1903-1914), уређивачког одбора едиције «Историјска мисао» Српске књижевне задруге и уређивачког одбора библиотеке „Модерно доба“ издавачке куће Филип Вишњић. Такође је члан уређивачког одбора часописа *Museum*, који издаје Народни музеј у Шапцу и *Историјска баштина* Историјског архива у Ужицу.

Кандидат је члан Одбора за историју Срба у 19. веку САНУ, члан и секретар Одбора за историју Босне и Херцеговине САНУ, члан и секретар Одбора за историју српско-руских односа САНУ.

Као члан и секретар Одбора за историју српско-руских односа САНУ, био је члан организационих одбора за припремање међународних скупова о историји руско-српских односа, одржаних у Српској академији наука 2010. и 2014. године.

Члан је Управног одбора Матице српске и Одбора Одељења за друштвене науке Матице српске.

Кандидат је, такође, председник Управног одбора Историјског музеја Србије. Био је члан Управног одбора Института за савремену историју.

Милош Ковић је био сарадник на пројекту "Модернизација Западног Балкана" (евиденциони број 147017) Министарства за науку и технолошки развој Републике Србије, који је реализовала Катедра за општу историју новог века, Одељење за историју, Филозофски факултет у Београду (2005-2011). Сарадник је на пројекту «Историја политичких идеја и институција на Балкану у 19. и 20. веку» (евиденциони број 147044) Министарства просвете и науке Републике Србије, који реализује Балканолошки институт САНУ (од 2011). Сарадник је и на пројекту „Конфликти и кризе: сарадња и развој у Србији и региону у 19. и 20. веку“ (евиденциони број **47030**) Министарства просвете и науке Републике Србије, који реализује Институт за савремену историју, (од 2011).

За књигу *Срби 1903-1914: Историја идеја* добитник је награде Матице српске „Иларион Руварац“ за 2015. годину (најбоље дело из области историографије).

Милош Ковић предаје Општу историју новог века и на Универзитету у Источном Сарајеву (гостујући професор). Предаје, такође, Историју српске дипломатије на Дипломатској академији Министарства иностраних послова Републике Србије.

Председник је Комисије за откуп књига за јавне библиотеке Републике Србије Министарства културе и информисања и члан Комисије за разматрање захтева за подизање споменика и спомен обележја Министарства културе и информисања. Председник је Комисије за херојско дело Градског секретаријата за културу Београда и члан Комисије за културно-образовну делатност Градског секретаријата за културу Београда.

Члан је Централне комисије за акредитацију програма усавршавања наставника при Заводу за унапређивање образовања и васпитања.

Члан је Стручног савета катедре за историју и археологију Коларчевог народног универзитета и Програмске комисије Семинара за историју Истраживачке станице Петница.

У раду на популаризацији науке Милош Ковић сарађује са водећим националним листовима и медијским кућама у Србији и Републици Српској. Био је презентер, стручни консултант и сарадник на сценарију у неколико документарних филмова Радио телевизије Србије (*Срби на Крфу*, *Срби у Првом светском рату*, *Милунка Савић*, *Два века српске дипломатије*).

Закључно мишљење и предлог Комисије

У овом извештају анализирани су број и квалитет кандидативних научних радова, његов педагошки рад и рад на развоју научног подмлатка, учешће у стручним организацијама, допринос академској и широј заједници, сарадња са другим високошколским, научноистраживачким установама, установама културе или уметности у земљи и иностранству. Комисија је утврдила да Милош Ковић испуњава услове за избор у звање ванредног професора, прописане *Статутом Филозофског факултета у Београду, Правилима о ближим условима за избор наставника и сарадника Филозофског факултета у Београду, Статутом Универзитета у Београду, Правилником о минималним условима за стицање звања наставника на Универзитету у Београду, Законом о високом образовању и Минималним условима за избор у звање наставника на универзитету* Националног савета за високо образовање Републике Србије. На основу проученог материјала може се рећи и да је кандидат вишеструко премашио формалне захтеве и услове за избор у звање ванредног професора.

Комисија зато предлаже Изборном већу Филозофског факултета у Београду да изабере доцента др Милоша Ковића у звање ВАНРЕДНОГ ПРОФЕСОРА за ужу научну област општа историја новог века, са пуним радним временом, на одређено време од пет година.

У Београду, 18. 01. 2017.

др Душан Т. Батаковић, научни саветник
Балканолошки институт САНУ

др Душко М. Ковачевић, редовни професор
Филозофски факултет у Новом Саду

др Бранко Бешлин, редовни професор
Филозофски факултет у Новом Саду

др Војислав Павловић, виши научни сарадник
Балканолошки институт САНУ

др Александар Фотић, ванредни професор
Филозофски факултет у Београду

Г) ГРУПАЦИЈА ДРУШТВЕНО-ХУМАНИСТИЧКИХ НАУКА

С А Ж Е Т А К РЕФЕРАТА КОМИСИЈЕ О ПРИЈАВЉЕНИМ КАНДИДАТИМА ЗА ИЗБОР У ЗВАЊЕ

І - О КОНКУРСУ

Назив факултета:
Ужа научна, односно уметничка област:
Број кандидата који се бирају:
Број пријављених кандидата:
Имена пријављених кандидата:
1. доц др Милош Ковић
2. _____
.....

ІІ - О КАНДИДАТИМА

1) - Основни биографски подаци

- Име, средње име и презиме: Милош О. Ковић
- Датум и место рођења: 13.05.1969, Шабац.
- Установа где је запослен: Филозофски факултет у Београду
- Звање/радно место: доцент, др
- Научна, односно уметничка област: Општа историја новог века

2) - Стручна биографија, дипломе и звања

Основне студије:
- Назив установе: Филозофски факултет у Београду
- Место и година завршетка: Београд, 1996.
Мастер:
- Назив установе:
- Место и година завршетка:
- Ужа научна, односно уметничка област:
Магистеријум:
- Назив установе: Филозофски факултет у Београду
- Место и година завршетка: Београд, 2003.
- Ужа научна, односно уметничка област: Општа историја новог века
Докторат:
- Назив установе: Филозофски факултет у Београду
- Место и година одбране: Београд, 2006.
- Наслов дисертације: *Бенџамин Дизраели и и балканска политика Велике Британије (1874-1880)*
- Ужа научна, односно уметничка област: Општа историја новог века
Досадашњи избори у наставна и научна звања:
- 2007, доцент
- 2011, доцент, реизбор

3) Испуњени услови за избор у звање _____ Испуњени

ОБАВЕЗНИ УСЛОВИ:

	(заокружити испуњен услов за звање у које се бира)	оцена / број година радног искуства
1	Приступно предавање из области за коју се бира, позитивно оцењено од стране високошколске установе	

<u>2</u>	<u>Позитивна оцена педагошког рада у студентским анкетама током целокупног претходног изборног периода</u>	У укупно 36 студентских анкета, средња оцена износи 4,82.
<u>3</u>	<u>Искуство у педагошком раду са студентима</u>	Кандидат је у настави од 2000. године. Држи курсеве на свим нивоима студија: на трећој и четвртој години основних студија историје, на мастер и докторским студијама историје. Држао је наставу и на основним студијама студентима социологије и историје уметности.

	<i>(заокружити испуњен услов за звање у које се бира)</i>	Број менторства / учешћа у комисији и др.
<u>4</u>	<u>Резултати у развоју научнонаставног подмлатка</u>	Кандидат је ментор на докторским студијама 11 студената.
<u>5</u>	<u>Учешће у комисији за одбрану три завршна рада на академским специјалистичким, односно мастер студијама</u>	Ментор у изради 11 одбрањених мастер радова и 1 одбрањеног магистарског рада. Члан комисије за одбрану 18 мастер радова и 3 магистарске тезе.
<u>6</u>	<u>Менторство или чланство у две комисије за израду докторске дисертације</u>	Ментор у изради 2 одбрањена доктората. Члан комисије за одбрану 6 доктората.

	<i>(заокружити испуњен услов за звање у које се бира)</i>	Број радова, сапштења, цитата и др	Навести часописе, скупове, књиге и друго
<u>7</u>	Објављен један рад из категорије М20 или три рада из категорије М51 из научне области за коју се бира.		
<u>8</u>	Саопштен један рад на научном скупу, објављен у целини (М31, М33, М61, М63)		
<u>9</u>	<u>Објављена два рада из категорије М20 или пет радова из категорије М51 у периоду од последњег избора у звање из научне области за коју се бира.</u>		„Обмана Србије“ 1915. године: Неколико британских сведочења“, <i>Српска политичка мисао</i>, 53-3 (2016), 271-284. М 24. „Адмирал Ернест Трубриц: Узроци српског пораза (1915)“, <i>Српска политичка мисао</i>, 51-1 (2016), 239-251. М 24. “Disraeli's Orientalism Reconsidered”,

		<i>Serbian Political Thought</i> 1 (2016), 5-14. М 24. „Imagining the Serbs: Revisionism in the Recent Historiography of Nineteenth-century Serbian History“, <i>Balkanica</i> XLIII (2012) 335-356. М 24. “The Beginning of the 1875 Serbian Uprising in Herzegovina: The British Perspective”, <i>Balkanica</i> XLI (2010) 55-71. М 24. „Време и историја“, <i>Радови Филозофског факултета у Источном Сарајеву</i> 17 (2015) 111-123. Престижни светски часописи за поједине научне области са листе ФФ у Београду.
10	Оригинално стручно остварење или руковођење или учешће у пројекту	Сарадник на пројекту "Модернизација Западног Балкана", ев. број 147017 Министарства за науку и технолошки развој Републике Србије, реализује Катедра за општу историју новог века, Одељење за историју, Филозофски факултет у Београду (2005-2011) Сарадник на пројекту «Историја политичких идеја и институција на Балкану у 19. и 20. веку», ев. број 147044 Министарства просвете и науке Републике Србије, реализује Балканолошки институт САНУ (од 2011) Сарадник на пројекту „Конфликти и кризе: сарадња и развој у Србији и региону у 19. и 20. веку“, ев. бр. 47030 Министарства просвете и науке Републике Србије, реализује Институт за савремену историју, (од 2011)

11	<u>Одобрен и објављен универзитетски уџбеник за предмет из студијског програма факултета, односно универзитета или научна монографија (са ISBN бројем) из научне области за коју се бира, у периоду од избора у претходно звање</u>	<i>Једини пут: Силе Антанте и одбрана Србије 1915. године</i>, Филип Вишњић, Београд 2016, 262. ISBN 978-86-6309-151-1. Број словних знакова: 369.846. <i>Срби 1903-1914: Историја идеја</i>, CLIO, Београд 2015, 861. Приређивач и аутор текстова: „Предговор“ 9-23; „Либерализам“ 153-201; „Национализам“ 202-269; „Јован Скерлић“ 536-587. ISBN 536-587. 978-86-7102-499-0. Број словних знакова 407.896. <i>Disraeli and the Eastern Question</i>, Oxford University Press, Oxford 2011. ISBN-10: 019957460X. ISBN 13: 978-0-19-957460-5 (UK Edition). <i>Disraeli and the Eastern Question</i>, Oxford University Press Inc., New York 2011. ISBN13: 978-0-19-957460-5. ISBN-10: 019957460X (US Edition). <i>Дизраели и Источно питање</i>, CLIO, Београд 2007. ISBN 978-86-7102-284-2.
12	Један рад са међународног научног скупа објављен у целини категорије М31 или М33	“Drawing on Smaller Narrative Units”: The Image of Kosovo Albanians in the Reports of Serbian Diplomats (1889-1912)”, in <i>Association Internationale d’Études du Sud-Est Européen Revue</i>, 40-44 (2010-2014), Bucarest 2014, pp. 211-225. „Павел Николаевич Милуков и сербы „Таврические чтения 2015. Актуальные проблемы парламентаризма: история и современность. Международная научная конференция, С.-Петербург, Таврический дворец, 10 – 11 декабря 2015 г. Сборник научных статей, Под ред. А.Б. Николаева. СПб.: 2016. Ч. 2. С. 81 - 87. „Руски узорци Младе Босне“ у <i>Србија и Русија 1814-1914-2014</i>, уредник М. Војводић, Београд 2016, 145-152.. „Россия и парламентаризм в Сербии (XIX век)“, <i>Таврические чтения</i>

		2014. <i>Актуальные проблемы парламентаризма: история и современность. Международная научная конференция</i>, С.-Петербург, Таврический дворец, 11 – 12 декабря 2014 г. Сборник научных статей, Под ред. А.Б. Николаева: В 2-х частях. СПб 2015. Ч. 2. С. 182-193. „The Peace Initiative of Sir Edward Grey and his Proposal for Austro-Hungarian Occupation of Belgrade (29-31 July 1914)”, in <i>The Serbs and the First World War 1914-1918</i>, ed. by D. R. Živojinović, SASA, Belgrade 2015, 299-307. „Мировна иницијатива Едварда Греја и план аустроугарске окупације Београда (29-31. јул 1914), у <i>Срби и Први светски рат 1914-1918</i>, ур. Д. Р. Живојиновић, САНУ, Београд 2015, 377-386. „Британско јавно мњење о Николају Велимировићу (1915-1919)“, Зборник радова међународног научног скупа <i>Православни свет и Први светски рат</i>, ур. В. Пузовић, Православни богословски факултет, Београд 2015, 402-415. „Балкански ратови у историографији (после 1989)“, у <i>Први балкански рат 1912-1913: Историјски процеси и проблеми у светлости стогодишњег искуства</i>, уредник М. Војводић, Београд 2015, 359-376.
13	<u>Један рад са научног скупа националног значаја објављен у целини категорије М61 или М63.</u>	„Две империје: Британци и Османлије (1774-1923)“, ур. М. Ђурковић, А. Раковић, <i>Турска: регионална сила?</i>, Институт за европске студије, Београд 2013, 191-204. „Србија у борби за опстанак (1903-1914)“, ур. Ч. Попов, Д. Живојиновић и С. Г. Марковић, <i>Два века модерне српске дипломатије</i>, Балканолошки институт САНУ и Институт за европске студије,

			Београд 2013, 145-157. „Чија земља, онога и вера: Вестфалски мир и Дејтонски споразум“, Зборник радова са научног скупа <i>Дејтонски споразум – две деценије мира и поуке за свет</i>, ур. С. Рапаић, Т. Кецмановић, А. Врањеш, Институт за међународну политику и привреду, Београд 2016, 96-101. „Велика школа у Београду (1863-1905): Идеали и достигнућа“ у <i>Век и по Велике школе у Београду (1863-2013)</i>, ур. З. С. Мирковић и М. Миленковић, Универзитет у Београду, Филозофски факултет, Правни факултет, Београд 2014, 243-248. “Војвода Аргајл и Источно питање”, <i>Тема: Академик Драгољуб Живојиновић, Митолошки зборник</i> 19 (2008) 129-145.
14	Објављена један рад из категорије М20 или четири рада из категорије М51 у периоду од последњег избора из научне области за коју се бира. <i>(за поновни избор ванр. проф)</i>		
15	Један рад са међународног научног скупа објављен у целини категорије М31 или М33. <i>(за поновни избор ванр. проф)</i>		
16	Један рад са научног скупа националног значаја објављен у целини категорије М61 или М63. <i>(за поновни избор ванр. проф)</i>		
17	Објављен један рад из категорије М21, М22 или М23 од првог избора у звање ванредног професора из научне области за коју се бира		
18	Објављен један рад из категорије М24 од првог избора у звање ванредног професора из научне области за коју се бира. Додатно испуњен услов из категорије М21, М22 или М23 може, један за један, да замени услов из категорије М24 или М51		
19	Објављених пет радова из категорије М51 у периоду од последњег избора из научне области за коју се бира. Додатно испуњен услов из категорије М24 може, један за један, да замени услов из категорије М51		
20	Цитираност од 10 хетеро цитата.		

21	Два рада са међународног научног скупа објављена у целини категорије М31 или М33		
22	Два рада са научног скупа националног значаја објављена у целини категорије М61 или М63		
23	Одобрен и објављен универзитетски уџбеник за предмет из студијског програма факултета, односно универзитета или научна монографија (са ISBN бројем) из научне области за коју се бира, у периоду од избора у претходно звање		
24	Број радова као услов за менторство у вођењу докт. дисерт. – (стандард 9 Правилника о стандардима...)		

ИЗБОРНИ УСЛОВИ:

<i>(изабрати 2 од 3 услова)</i>	<i>Заокружити ближе одреднице (најмање по једна из 2 изабрана услова)</i>
1. Стручно-професионални допринос	<u>1. Председник или члан уређивачког одбора научних часописа или зборника радова у земљи или иностранству.</u> <u>2. Председник или члан организационог или научног одбора на научним скуповима националног или међународног нивоа.</u> <u>3. Председник или члан комисија за израду завршених радова на академским мастер или докторским студијама.</u> <u>4. Руководилац или сарадник на домаћим и међународним научним пројектима.</u> Члан је Уредништва <i>Зборника Матице српске за друштвене науке</i>, Уредништва <i>Свезака Матице српске – серија друштвених наука</i>, члан је Савета часописа <i>Национална мисао</i> који издаје Институт за политичке студије, Уређивачког одбора <i>Српског биографског речника</i> Матице српске, (уредник за период 1903-1914), Уређивачког одбора едиције «Историјска мисао» Српске књижевне задруге, Уређивачког одбора библиотеке „Модерно доба“ издавачке куће Филип Вишњић. Члан је уређивачких одбора часописа <i>Museum</i>, који издаје Народни музеј у Шапцу и <i>Историјска баштина</i> Историјског архива у Ужицу. Као члан и секретар Одбора за историју српско-руских односа САНУ, био је члан организационих одбора за организацију међународних скупова о историји руско-српских односа, одржаних у Српској академији наука 2010 и 2014. године. Ментор у изради 2 одбрањена доктората, 11 одбрањених мастер радова и 1 одбрањеног магистарског рада. Члан комисије за одбрану 6 доктората, 18 мастер радова и 3 магистарске тезе. Тренутно је ментор на докторским студијама 11 кандидата и на низу мастер студија које су у току. Сарадник на пројекту "Модернизација Западног Балкана", ев. број 147017 Министарства за науку и технолошки развој Републике Србије, који је реализовала Катедра за општу историју новог века, Одељење за историју, Филозофски факултет у Београду (2005-2011). Сарадник на пројекту «Историја политичких идеја и институција на Балкану у 19. и 20. веку», ев. број 147044 Министарства просвете и науке Републике

	Србије, реализује Балканолошки институт САНУ (од 2011). Сарадник на пројекту „Конфликти и кризе: сарадња и развој у Србији и региону у 19. и 20. веку“, ев. бр. 47030 Министарства просвете и науке Републике Србије, реализује Институт за савремену историју, (од 2011).
2. Допринос академској и широј заједници	<u>1. Чланство у страним или домаћим академијама наука, чланство у стручним или научним асоцијацијама у које се члан бира.</u> <u>2. Председник или члан органа управљања, стручног органа или комисија на факултету или универзитету у земљи или иностранству.</u> <u>3. Члан националног савета, стручног, законодавног или другог органа и комисије министарстава.</u> <u>4. Учешће у наставним активностима ван студијских програма (перманентно образовање, курсеви у организацији професионалних удружења и институција, програми едукације наставника) или у активностима популаризације науке.</u> <u>5. Домаће или међународне награде и признања у развоју образовања или науке.</u> Члан је Одбора за историју Срба у 19. веку САНУ, члан и секретар Одбора за историју Босне и Херцеговине САНУ, члан и секретар Одбора за историју српско-руских односа САНУ. Председник је Комисије за откуп књига за јавне библиотеке Републике Србије Министарства културе и информисања. Члан је Комисије за разматрање захтева за подизање споменика и спомен обележја Министарства културе и информисања. Председник је Комисије за херојско дело Градског секретаријата за културу Београда и члан Комисије за културно-образовну делатност Градског секретаријата за културу Београда. Члан је Централне комисије за акредитацију програма усавршавања наставника, Завода за унапређивање образовања и васпитања. Члан је Стручног савета катедре за историју и археологију Коларчевог народног универзитета. Члан је Програмске комисије за историју Истраживачке станице Петница. У раду на популаризацији науке сарађује са водећим националним листовима и медијским кућама у Србији и Републици Српској. Био је презентер, стручни консултант и сарадник на сценарију у неколико документарних филмова Радио телевизије Србије (<i>Срби на Крфу, Срби у Првом светском рату, Милунка Савић, Два века српске дипломатије</i>). За књигу <i>Срби 1903-1914: Историја идеја</i> добитник је награде Матице српске „Иларион Руварац“ за 2015. годину (најбоље дело из области историографије).
3. Сарадња са другим високошколским, научноистраживачким установама, односно установама културе или уметности у земљи и иностранству	<u>1. Руковођење или учешће у међународним научним или стручним пројекатима и студијама</u> <u>2. Радно ангажовање у настави или комисијама на другим високошколским или научноистраживачким институцијама у земљи или иностранству, или звање гостујућег професора или истраживача.</u> <u>3. Руковођење радом или чланство у органу или професионалном удружењу или организацији националног или међународног нивоа.</u> 4. Учешће у програмима размене наставника и студената. 5. Учешће у изради и спровођењу заједничких студијских програма <u>6. Предавања по позиву на универзитетима у земљи или</u>

	<u>иностранству.</u> Предаје Општу историју новог века на Универзитету у Источном Сарајеву (гостујући професор). Предаје Историју српске дипломатије на Дипломатској академији Министарства иностраних послова Републике Србије. Председник Управног одбора Историјског музеја Србије. Члан је Управног одбора Матице српске и Одбора Одељења за друштвене науке Матице српске. Био члан Управног одбора Института за савремену историју.
--	---

***Напомена:** На крају табеле кратко описати заокружену одредницу

III - ЗАКЉУЧНО МИШЉЕЊЕ И ПРЕДЛОГ КОМИСИЈЕ

Чланови комисије проучили су број и квалитет кандидатових научних радова, укључујући научне монографије, чланке категорије М 20, радове са међународних и националних научних скупова. Анализиран је кандидатов педагошки рад и рад на развоју научног подмлатка, учешће у стручним организацијама, допринос академској и широј заједници, сарадња са другим високошколским, научноистраживачким установама, установама културе или уметности у земљи и иностранству. Комисија је утврдила да Милош Ковић испуњава и вишеструко премашује услове за избор у звање ванредног професора, прописане *Статутом Филозофског факултета у Београду, Правилима о ближим условима за избор наставника и сарадника Филозофског факултета у Београду, Статутом Универзитета у Београду, Правилником о минималним условима за стицање звања наставника на Универзитету у Београду, Законом о високом образовању и Минималним условима за избор у звање наставника на универзитету Националног савета за високо образовање Републике Србије.*

На основу свега наведеног, Комисија је слободна да Изборном већу Филозофског факултета у Београду предложи да изабере доцента др Милош Ковић у звање ВАНРЕДНОГ ПРОФЕСОРА за ужу научну област општа историја новог века, са пуним радним временом, на одређено време од пет година..

Место и датум: 18.01.2017.

ПОТПИСИ
ЧЛАНОВА КОМИСИЈЕ

др Душан Т. Батаковић, научни саветник
Балканолошки институт САНУ

др Душко М. Ковачевић, редовни професор
Филозофски факултет у Новом Саду

др Бранко Бешлин, редовни професор
Филозофски факултет у Новом Саду

др Војислав Павловић, виши научни сарадник
Балканолошки институт САНУ

др Александар Фотић, ванредни професор
Филозофски факултет у Београду

Изјава о изворности

Име и презиме кандидата Милош Ковић

Сагласно члану 26. став 3. Кодекса професионалне етике Универзитета у Београду,

ИЗЈАВЉУЈЕМ

- да је сваки мој рад и достигнуће, изворни резултат мог интелектуалног рада и да тај рад не садржи никакве изворе, осим оних који су наведени у раду,
- да нисам кршио/ла ауторска права и користио/ла интелектуалну својину других лица.

Потпис аутора

У Београду, 18.01.2017
